

priznavanja neformalnega in priložnostnega učenja: tiste z visoko, srednje visoko, srednje nizko in nizko ravno razvitosti.

Preglednica 4: Države EU glede na razvitost sistema priznavanja neformalnega in priložnostnega učenja.

Visoka	Srednje visoka	Srednje nizka	Nizka
Finska, Francija, Nizozemska, Norveška, Portugalska	Danska, Nemčija, Romunija, Španija, Švedska, Velika Britanija	Avstrija, Belgija, Češka, Estonija, Islandija, Italija, Irska, Liechtenstein, Litva, Luksemburg, Slovaška, Slovenija	Bolgarija, Hrvaška, Ciper, Grčija, Madžarska, Latvija, Malta, Poljska, Turčija

Vir: Hawley, Otero in Duchemin (2010: 8)

Kot vidimo v preglednici 4, se Slovenija nahaja v skupini držav s srednje nizko razvitim sistemom priznavanja neformalnega in priložnostnega učenja. Med najbolj razvite države pa sodijo Finska, Francija, Nizozemska, Norveška in Portugalska.

Za (formalni) začetek priznavanja vseh oblik učenja v Sloveniji bi lahko šteli sprejetje Zakona o nacionalnih poklicnih kvalifikacijah (2007), v katerem so opredeljeni pogoji in postopki preverjanja in potrjevanja neformalno pridobljenih znanj. Tudi Zakon o izobraževanju odraslih (ZIO) priznava pomen neformalno pridobljenega znanja, saj dopušča možnost, da se javno veljavno izobrazbo pridobi tudi z ugotavljanjem in potrjevanjem znanja z izpiti ali na podlagi javnih listin (Zakon o izobraževanju odraslih, 2006, 8. člen). V formalnem šolskem sistemu so se možnosti priznavanja neformalnega učenja odprle predvsem v izobraževalnih programih, ki so bližje trgu dela. Te možnosti opredeljujejo Zakon o poklicnem in strokovnem izobraževanju, Zakon o višjem strokovnem izobraževanju (2004) in Zakon o visokem šolstvu (2006).

Samo sprejetje enakovrednosti znanja, ki je pridobljeno zunaj šolskega sistema, pa seveda ni dovolj. Poleg zakonodaje je potrebno urediti oz. razviti postopke in instrumente, s katerimi se bo to znanje vrednotilo in potrjevalo. Kot poudarjajo v poročilu Centra za poklicno izobraževanje (Vuković et al., 2008), pomeni priznavanje neformalnega in priložnostnega učenja v formalnem izobraževanju, da:

- je potrebno tistemu posamezniku, ki si je znanje, spretnosti in kompetence pridobil zunaj šolskega prostora, le-te priznati, seveda po postopku, s katerim je mogoče nedvoumno ugotoviti, da posameznik dosega standarde, ki jih kurikul določa kot podlago za nadgra-